

कनकचम्पक m. eine Art Kämpaka KĀURAP. 1.
 कनीनक 2) in der Stelle RV. 10,40,9 zu lesen ०न्कः; gehört demnach zu 1) a).
 कन्दल 2) b) am Ende eines adj. comp. (f. झ) Spr. (II) 6919; zugleich in der Bed. 4) (erscheint in der Regenzeit).
 कन्युष vgl. कलम्ब 3).
 कपर्दक 2) m. PĀṆĪAT. II, 106, v. l.; vgl. Spr. (II) 5823.
 कपाल Hemisphäre SŪRJAS. 4, 24. 5, 15. 17. 6, 12. 7, 9.
 कपालक n. Gefäß SŪRJAS. 13, 23.
 कपिलिमन् m. nom. abstr. zu कपिल 1) Cit. bei VĪMANA 3, 2, 2.
 कपोतक adj. (f. कपोतिका) taubenfarbig, grau PAT. a. a. O. 1, 221, a.
 कपोर (Nachträge) zu streichen; vgl. Z. d. d. m. G. 27, 514.
 1. कमल 5) a) als Nom. appell. Reichtum, Glücksgüter; sg. Spr. (II) 3284. pl. 3928.
 कम्प mit वि. ०कम्पित n. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1, 20, a.
 कम्बल 2) कर्णकम्बलच्छेद HEM. JOGAÇ. 3, 110.
 कयानीय adj. von कया नः (RV. 5, 12, 9); als f. Bez. dieser RĪK ŚĪMAVIDH. Br. 1, 7, 7. 8, 8. 2, 3, 3. 4, 5.
 कयाप्रभौय (Nachträge) PAT. a. a. O. 5, 43, a. TBr. 2, 7, 41, 1. — Z. 2 lies शस्यम्.
 1. कर् 1) नास्य पापं चक्षुषः (so lesen wir) KAUSH. UP. 3, 1. — 8) पादौ so v. a. reinigen PAT. a. a. O. 1, 231, b. — 16) am Ende शतकृत्वा zu streichen, da ०कृत्वा zu lesen ist. — 27) vgl. संविभागेन कृत्वा dadurch dass man eine Theilung veranstaltet MBH. 4, 982.
 — झप 2) in den Nachträgen am Ende hinzuzufügen Spr. (II) 923.
 — झभि desid.: यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कर्माण्यभिचिकीर्षति Spr. (II) 5012.
 — प्र 8) am Ende hinzuzufügen: झदत्तां कन्यां प्रकृत्य ŚĪMAVIDH. Br. 1, 8, 4.
 — विप्र MBH. 5, 1225 fehlerhaft für झधि —, wie die ed. Bomb. liest.
 — वि, विँकृत unvollendet RV. 2, 38, 6. 1) (Nachträge) am Ende ist st. entstellt, widerlich zu lesen: m. ein Abtrünniger; vgl. Spr. (II) 2478.
 — सम् 2) corrigiren in mathem. Sinne SŪRJAS. 3, 10. 11, 7.
 2. कर् Z. 1 lies चर्कर्म (st. चकर्म) RV. 4, 39, 2.
 3. कर् mit व्या, प्रमोदसलिलव्याकीर्णनित्राम्बुज getrübt Spr. (II) 928.
 — उद् 2) घृषोत्कोर्षामुदाह् Spr. (II) 4626.
 — प्र 1) Z. 12. fg. in der Stelle aus VENT. wohl einfach hingestreut.
 — वि, विकीर्षा n. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1, 20, a.
 कर्त्तिन् Spr. (II) 3757.
 2. कर्षा 3) a) Berechnung SŪRJAS. 3, 41. — d) Sp. 107, Z. 3 und 2 von unten. Dieses und 4) gehören zusammen; die Bed. ist hervorbringendes Organ; vgl. WHITNEY zu AV. PĀṆ. 1, 18. — f) धर्म० pl. Urkunden des Gesetzes (bei den Gāina) Spr. (II) 4518. — m) SŪRJAS. 2, 68. fg. 14, 13.
 कर्द् Spr. (II) 2949.
 कर्पुट m. Koffer, ein Kasten mit einem Deckel MBH. 14, 1928. — Vgl. auch u. पुट 1).
 कर्म 1) b) die Mittelhand beim Vergleich mit dem Schenkel gemeint Śā. D. 100, 15. — c) कर्मी H. an. 2, 337. MED. m. 30. — d) करि० =

कर्म ein junger Elephant VĪMANA 2, 2, 17.
 कर्मरी (vgl. Nachträge) vgl. कवरकी.
 कर्वत् (von 4. कर्) adj. Tribut.zahlend MĀRK. P. 53, 11.
 कर्स्यालिन Z. 2 lies Topf st. Kessel.
 कराल m. = करालक; s. u. वराल.
 करालित (von कराल) adj. grauenhaft gemacht HEM. JOGAÇ. 4, 63.
 करुणामय (von करुणा) adj. voller Mitleid: राम R. im ÇKDr. u. विप्रप्रिय.
 कर्क, कर्कत als Beiw. der Eule Spr. (II) 5899, v. l.
 कर्करेडु RĪĀ-TAN. 2, 168.
 कर्कश 1) ०भाषण Spr. (II) 3758.
 कर्कोटी f. eine best. Pflanze mit bitterer Frucht KĪLĀĀKRA 2, 127. 5, 226.
 1. कर्षा 1) Sp. 122, Z. 5 lies कर्षामार्गम् — 7) Durchmesser SŪRJAS. 1, 59. 12, 84. झर्ष० Halbmesser 2, 61. 13, 5. कर्षार्थ dass. 3, 41.
 कर्षाखरक (so) m. N. pr. eines Vaiçja KĀLI. in MĀRĪBH. lith. Ausg. 2, 405, b).
 कर्षाताल, ०लता Bez. der Ohrklappen des Elephanten HEM. JOGAÇ. 4, 30.
 कर्षाधीतम् und ०स्रोतम् (Nachträge) vgl. u. स्रोतम् am Ende.
 कर्षाञ्जलि, lies gespitzte Ohren und füge Spr. (II) 4027 hinzu.
 कर्तरी 1) सुच. 1, 27, 12. वक्रा द्वेद्य कर्तरी Spr. (II) 6811. ऋण० 7488.
 कर्त्वी, वृद्दये ०संपुक्तम् (Conj.) Spr. (II) 4882.
 कर्पूर 1) दत्तपातः कथं न स्यादतिकर्पूरभतपात् Spr. (II) 6921.
 कर्पूरविलास m. N. pr. eines Fürbers HIT. 81, 11.
 कर्मन् 1) so v. a. Berechnung SŪRJAS. 2, 37. 42. fg. 45. 48. 5, 9. 11, 11.
 कर्मात्त Spr. (II) 4238 (lies bei der Arbeit). In der Bed. Ende der Handlungen ŚĪMAVIDH. Br. 1, 3, 7.
 कर्मिन्, रात्रि० ein von einem Fürsten beschäftigter Arbeiter PAT. a. a. O. 1, 237, a.
 1. कर्ष mit झ 1) झनाकृष्ट nicht angezogen, — behäufelt: धान्य KṚSHI. 17, 17.
 — उप 1) zu sich schleppen, entführen: स्त्रियः R. ed. Bomb. 1, 16, 7.
 — प्रति, झप्रतिकृष्ट (v. l. ०कृष्ट) von einem Gewande ĀPĀST. 1, 30, 13.
 कर्ष vgl. कृत्ति०.
 कर्षुस्वेद m. Schweisserzeugung durch Anfüllung einer unter der Lagerstatt gezogenen Furche mit glühenden Kohlen KĀRAKA 1, 14.
 2. कल् mit सम्. झसंकलित = झनिबद्ध unverbunden Cit. bei VĪMANA 1, 3, 30.
 3. कल् mit उद् PAT. a. a. O. 1, 228, a. b).
 — उप heimgelassen (Kübe) ŚĪMAVIDH. Br. 3, 3, 1'.
 — प्र hinaustreiben (auf die Weide) ebend.
 कल adj. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1, 20, a.
 कलङ्किन् eig. und übertr. Spr. (II) 7247.
 कलञ्ज 3) ein best. Gewicht, = 10 Rūpaka = 30 GUṆḌĀ JUKTI-KĀLPATARU im ÇKDr. u. रूपक.
 कलत्रता f. nom. abstr. zu कलत्र 1) RATNĀV. 103, 7.
 कलन n. oder कलना f. das Treiben, Antreiben: कालः कलनात्मकः SŪRJAS. 1, 10; vgl. BHAG. 10, 80. BHĪG. P. 3, 29, 33.
 कलम्ब n. vermuthlich Blütenrispe: ताल० KĀRAKA 1, 27. प्रलम्ब